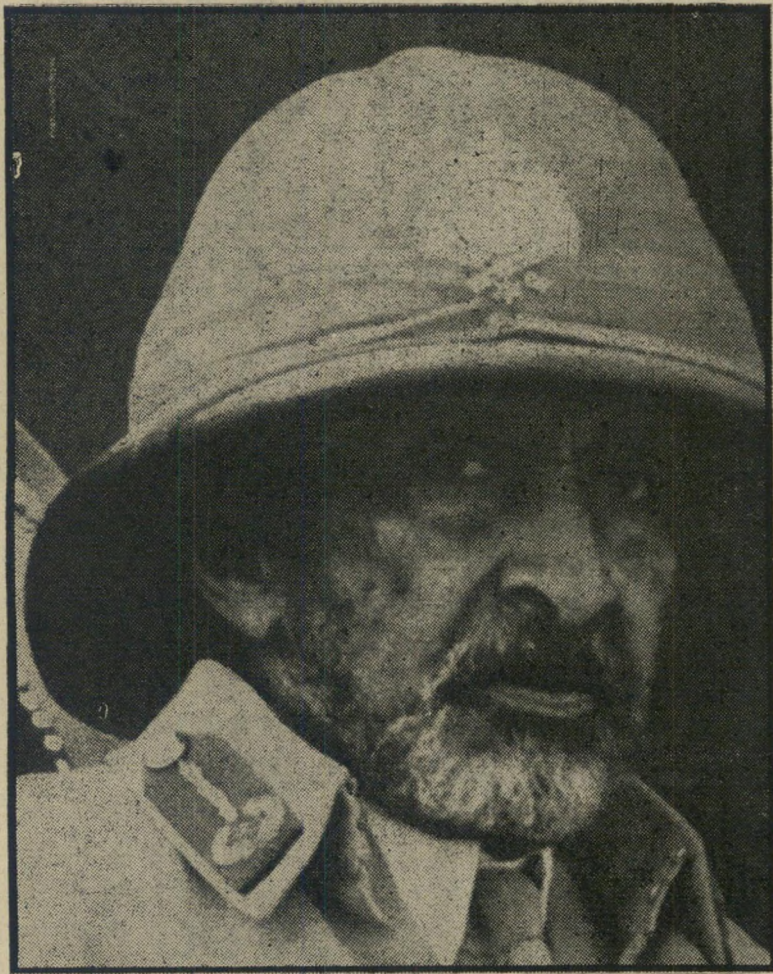

הוא הגיע לשילטון בדרך של תכנים ורצח -

והפך גיבור לאומי שריתק את דמיון העולם

מותו שוב

האריה

הקיסר. עד אז למד רק בבית-ספר של המיסיון הצרפתי במחוז הולדתו. באדיס אבבה קיבל חינוך מקיף יותר. אך בעיקר למד את סבך הקנוניות בחצריו של מנליק, שדמתה לחצר המלך הורדוס. עם מותו של מנליק, ב־1913, לא הוענק הכתר לתאפארי, אלא לנכד הקיסר, צעיר ספורטיבי יפה-תואר בשם יאוו. שחי חיי-הוללות.

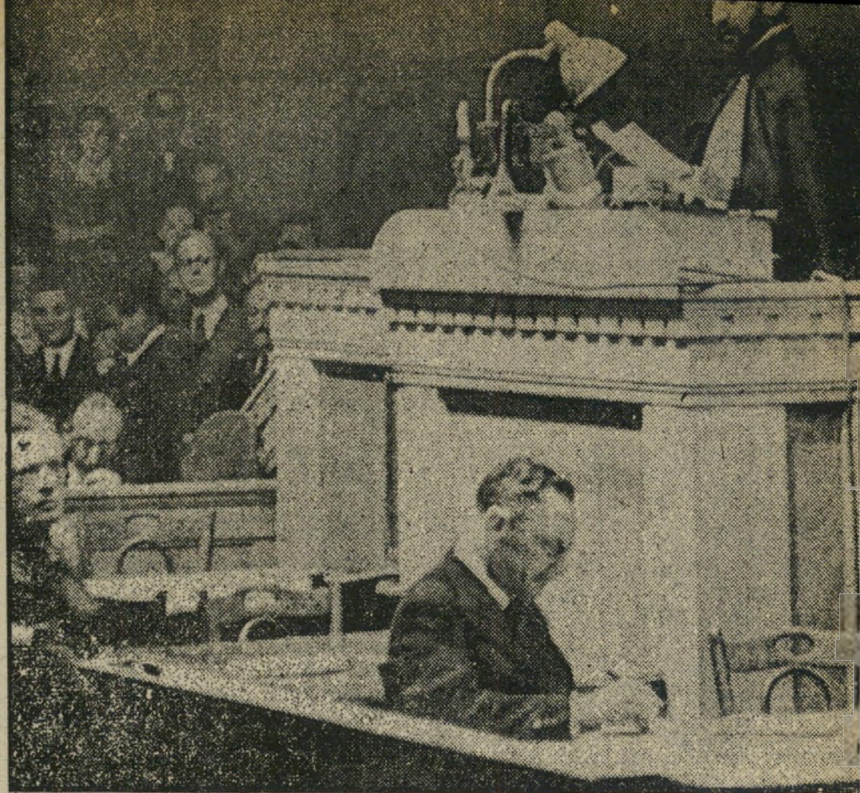
אולם יאוו לא הספיק להגיע אל סכס חתרתו. הוא התאסלם לפתע, קומם נגדו את צר-המלכות, שהייתה כולה נוצרית. הכנסייה האתיופית (הקופטית) הטילה עליו חרם, והקיסר החדש הודח. בכך התלה דרך הקנוניות של ראס תאפארי. הוא השיג לעצמו את התואר "יורש-עצר" ואת הכהונה של "עוצר" בשמה של וודיטו. בת מנליק, שהוכתרה כקיסרית.

תחילה סילק תאפארי את בעלת של הקיסרית, שנעלם בצורה מיסתורית, ור הטיל עליה את מרותו המוחלטת. לאחר מכן יצא לקרב נגד אביו של יאוו המודח, שהתמרד נגדו. האב מוגר. יאוו עצמו חש אל הצבא המובס, ליכד אותו סביבו, ור הובס אף הוא. ראס תאפארי גור עליו מאסר-עולם. עד מותו היה יאוו כבול

קים של המאה ה־20: "היום זה קורה לנו. מחר זה יקרה לכם!" העולם כולו שמע, ונחרד. היתה זו נבואה חיה. כעבור ארבע-חמש שנים נכבשו רבות מן הארצות, שהפקירו את אתיופיה, על-ידי הצבאות של היטלר ומוסוליני. הטרדיה של אתיופיה היתה הקדמה לקטל הנורא של מילחמת-העולם השנייה.

מאסר-עולם בשרשרות-זהב

ב זכות אותו רגע בו־נבנה, הפך היי לה סלאסי אחת הדמויות הגדולות של המאה ה־20. הוא עבר דרך ארוכה עד שהגיע לכך - דרך המוכרת את תולדות דויד המלך. הוא נולד בבית-חימר ביולי 1892, בשם תאפארי מאקונן, היחידי מבין בניו של מושל איזור האראר, ראס (ראש) מאקונן, שלא מת בעודו תינוק. מישפחתו היתה אצילה: אבי-סבו היה היילה מלכות, מלך שוע, ואביו היה דודן של הקיסר מנליק ה־2, ששלט אז באדיס-אבבה, ושלא היו לו בנים. כאשר מת אביו, נקרא תאפארי אל חצר-

הרגע ההיסטורי

30 ביוני 1936. היילה סלאסי עומד על דוכן הנואמים של חבר-הלאומים בו־נבה, כדי לתבוע מעולם מבוויי וציני צדק לעמו. היה זה אחד מרגעי-הגורל של המאה העשרים. **ש** רגעים שבהם התיסטוריה עוצרת את נשימתה. רגע כזה הגיע ב־30 ביוני, 1936. על דוכן-הנואמים בארמון חבר-הלאומים מים בו־נבה ניצב גבר בעל זקן שחור, לבוש שיכמיה, שהופעתו אמרה כולה הוד מלכותי, למרות קומתו הנמוכה (1.65 מ'). חודשיים לפני-כן ברח הקיסר היילה סלאסי מעיר בירתו, אדיס-אבבה, עם התקרב הצבא האיטלקי הפולש. אתיופיה נכבשה. מדינות העולם, שהבטיחו לערוב לביטחונן של כל המדינות, מעלו בתפקידן. הן הטילו אימנם סאנקציות נגד איטליה. אך חששו שאם תרחקנה לכת, יידחף בניטו

סופו של דודן

המוני אדיס-אבבה מריע לכבוד המהפכה של הקצין ניס, שתפילה את מיטטר הקיסרות ששלטה באתיופיה מימ־קדם. אחד המפגינים מחזיק בידו תמונה הפוכה של היילה סלאסי.